

Østsiden som paa Vestsiden samt fornøden Belysning af Broens Gennemsejlingsaabning, 4) Ansættelse af søkyndigt Personale til Betjening af Svingbroen og Overledelse af Slæbetjenesten, samt derhos 5) at Svingbroen holdes aaben for Gennemsejling Dag og Nat med Undtagelse af de Afbrydelser, Toggangen kræver, og 6) at Statsbanerne hæfte for Skade paa Skib og Ladning forårsaget ved Paasejling af Broen, medmindre det gøres antageligt, at Paasejlingen er foranlediget ved mangelfuld Navigering eller anden Fejl, for hvilken vedkommende Skibs Reder eller Mandskab bærer Ansvar. Det er disse Ting, Fællesrepræsentationen har ønsket, naar vi endelig skulle have en Bro. Men selv om de fik disse Ting, er deres principale Standpunkt dette, at de helst ville være fri for Broen. Jeg antager, at den højtærede Minister har givet dem Løfte om, at de skulde faa det alt sammen eller dog det væsentlige deraf, thi af selve Lovforslaget og Motiverne fremgaar det, at det forholder sig saaledes. Men, som jeg sagde i Gaar, Bugseringshjælpen med de to Slæbedampere, som Søfartsorganisationerne have forudsat skulde være gratis, skulle de nu betale noget for, og det ere de meget utilfredse med. Jeg har her i min Haand en Skrivelse fra Søfartsorganisationer, som meget stærkt protestere mod, at noget saadant skulde finde Sted.

Og med Hensyn til Erstatning for Skade, er Ministeren nu gaaet med til at forandre den derom handlende Paragraf, som han havde forelagt, saaledes, at det bliver de søførende, der have Bevisbyrden, naar der indtræffer en Skade, og saa frygter jeg for, at de tilskadekomne ret ofte ville komme til at kigge i Vejviseren efter den Erstatning, de eventuelt vilde kunne paaregne, hvis de ikke selv skulde føre Beviset. At Søfartsorganisationerne have givet deres Tilslutning dertil, maa jeg benægte. Jeg synes, det er næsten baade til at le og græde over, havde jeg nær sagt, at Ministeren, der fremsætter dette Forslag og efter disse Forandringer, som det nu er undergaaet, paastaar at have Søfartsorganisationernes Tilslutning dertil. Jeg frygter for, at den højtærede Minister vil komme i den Situation, at Søfartsorganisationerne, hvis dette Forslag bliver vedtaget, skulle møde og anvende det gamle Ordsprog overfor ham: Vor Herre bevare os for vore Venner, vore Fjender skulle vi nok tage os af.

Det er disse Bemærkninger, jeg har

fundet Anledning til at gøre ud fra Søfartens Synspunkt. Selvfølgelig, hvis Broen var absolut nødvendig for Befordringen af Posten og for Trafikken, som det er fremstillet fra baade den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) og forskellige andre, vilde Forholdet for mig stille sig noget anderledes. Men da det ikke er Tilfældet, mener jeg, man skal tage Hensyn til de berettigede Krav, der stilles om ikke at forcere denne Sag igennem. Jeg mener, det ikke har større Hast med denne Bro, end at vi godt kunde lade undersøge, om der ikke kunde opnaas noget, der var bedre. Jeg er enig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds i, at dersom man havde udbudt Tunnelen samtidig med, at man udbød Broanlægget, kunde det have været, at der kunde være kommet Tilbud, som vare betydelig billigere end det, som foreligger. I alt Fald er jeg med den korte Tid, som har været levnet mig til at sætte mig ind i denne Sag, ikke overbevist om, at ikke noget saadant kunde have fundet Sted, og jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem fra Møen i de Betragtninger, han fremsatte, at det turde være et Spørgsmaal, om ikke Linien Køge — Præstø — Møen havde været at foretrække, fordi den Linie vilde ikke have generet Skibsfarten nævneværdigt, og da den maa ske ikke bliver dyrere, vel snarere billigere, kunde der have været Anledning til at undersøge, om der ikke kunde findes Udveje til at løse Spørgsmaalet paa den Maade. Viser det sig ved den Undersøgelse, at den Vej ikke er farbar, og at Trafikken i Mellemtiden nødvendig vil kræve en fast Forbindelse mellem Sjælland og Falster, kunne vi tage Spørgsmaalet op paa ny. Jeg vil da ikke paa Forhaand udtale mig mod et saadant Forslags Gennemførelse, men da vi have haft saa lidt Tid til at sætte os ind i Sagen, og da hverken Tunnelspørgsmaalet eller Møen-Spørgsmaalet er undersøgt, saaledes som de efter min Mening burde have været det, maa jeg anbefale, at man stemmer mod det foreliggende Forslag.

Birek: I § 4 knæsettes et Erstatningsprincip, som er ganske ukendt i vor Lovgivning, og som jeg er bestemt imod. I Konsekvens af det Princip kunde jeg akkurat lige saa godt sige, at da mine Vælgere ere lige saa gode som de sydfynske og de Marstal-Vælgere, skal enhver Mand, der kommer til at løbe mod Rundetaarn og faar sig en Bule, have Erstat-